

VERZAMELING
VAN PRAKTIJKEN
MET BETREKKING
TOT DE **OPVANG**
VAN
KINDSLACHTOFFERS
VAN
MENSENHANDEL,
DIE TE MAKEN
HEBBEN MET DE
EERSTE OPVANG,
REGELS EN
REACTIES OP
OVERTREDINGEN
EN **VEILIGHEID**

OVER HET KOUTCHA PROJECT

Het KOUTCHA-project is een project dat wordt uitgevoerd door de Franse verenigingen ECPAT Frankrijk en KOUTCHA en de Belgische vereniging Esperanto. Het wordt medegefinancierd door de Europese Commissie, met als doel ervoor te zorgen dat kinderen die het slachtoffer zijn van alle vormen van mensenhandel in Europa een veilige en zekere opvangplek krijgen, die hun integratie in de samenleving van het gastland bevordert.

Het project stelt twee workshops voor tussen Europese professionals, om praktijken of situaties uit te wisselen, tijdens de workshops en daarna. De eerste workshop werd gehouden in Parijs, op 14 en 15 november 2019. Het werd gefaciliteerd door Aurélie Jeannerod van ECPAT Frankrijk en Magali Poirier van l'Association Foyer Jorbalan.

Dit document is het resultaat van uitwisselingen tussen deelnemende professionals uit 8 Europese landen:

- ▶ CASCO Caroline, Zweeds Burgerplatform tegen THB (Zweden)
 - ▶ SCHNEIDER Sulamith, Habibi (Zweden)
- ▶ DURAN Laura, ECPAT UK (Verenigd Koninkrijk)
 - ▶ CHITTY Lynne, LOVE146 UK (Verenigd Koninkrijk)
- ▶ KELDER Rob, FIER (Nederland)
 - ▶ VAN VIJFEIJKEN Nicole, Centraal Orgaan Opvang Asielzoekers (Nederland)
- ▶ RITTER Dominik, Kinder-en jeugdzorg in Wenen (Oostenrijk)
 - ▶ HAIDER Maria, SOS Kinderdorf Innsbruck (Oostenrijk)
- ▶ PUGLISI Maria Luisa, Stichting Amaranta (Spanje)
 - ▶ DIVERTITO Deborah, Cooperativa Sociale Sepofà (Italië)
- ▶ MALAISE Charline, ESPERANTO (België)
 - ▶ BIAUDELLÉ Sébastien, ESPERANTO (België)
- ▶ COLIN Thomas, ESPERANTO (België)
 - ▶ FRANCOIS Sandrine, ESPERANTO (België)
- ▶ LE BRIS Yann, KOUTCHA (Frankrijk)
 - ▶ CISTERNE Clémentine, KOUTCHA (Frankrijk)

Deze professionals werden uitgenodigd om hun ervaring op het vlak van drie thema's te delen:

1. De aankomst van het kind in het opvangcentrum
2. Het beheer van regels en reacties op overtredingen
3. Veiligheid versus vrijheid

Dit document met de verzameling van praktijken is geen verslag van een workshop. Het is bedoeld als een instrument om de uitgewisselde beschouwingen over verschillende aspecten van de zorg voor minderjarige slachtoffers van mensenhandel op grotere schaal te delen. Het weerspiegelt met andere woorden noch de methodologie van de workshop, noch alle uitwisselingen die hebben plaatsgevonden.

ECPAT Frankrijk is als enige verantwoordelijk voor deze verzameling van praktijken. Het weerspiegelt de standpunten van de belanghebbenden of hun structuur niet en is niet gevalideerd door de betrokken structuren.

VOORAFGAANDE OVERWEGINGEN

Het wetgevingsklimaat waarin de zorg voor minderjarige slachtoffers van mensenhandel plaatsvindt, is van invloed op de maatregelen die worden getroffen om hen te beschermen. De professionals die zijn uitgenodigd om hun ervaringen tijdens de workshop te delen, werken in acht Europese landen en zijn dus in evenveel verschillende contexten actief. De erkenning van de situatie van de mensenhandel wordt, afhankelijk van de nationale wetgeving, verschillend beschouwd, evenals de bescherming die aan de slachtoffers wordt geboden. In het Verenigd Koninkrijk bijvoorbeeld maakt het nationale verwijzingsmechanisme het mogelijk de identificatie en erkenning van de status van slachtoffers van mensenhandel te scheiden van de mogelijke juridische stappen tegen uitbuiters.

(Potentiële) slachtoffers van mensenhandel hebben dus toegang tot verschillende diensten, afhankelijk van het Europese land. De voor de workshop uitgenodigde professionals waren allemaal betrokken bij de zorg voor minderjarige slachtoffers van mensenhandel, maar in de specifieke context van hun structuur: een beveiligd centrum voor kinderen die het slachtoffer zijn van mensenhandel of -smokkel, een systeem van pleeggezinnen voor kinderen die het slachtoffer zijn van mensenhandel, structuren die zorgen voor kinderen die het slachtoffer zijn van geweld, centra voor vrouwelijke slachtoffers van mensenhandel, die minderjarigen van 16 jaar en ouder ontvangen, of centra die zorgen voor niet-begeleide minderjarigen - met inbegrip van potentiële slachtoffers van mensenhandel. De workshop stelde uitwisselingen voor om praktijken te vergelijken over thema's die betrekking hebben op alle systemen (eerste opvang, discipline, veiligheid/vrijheid), zonder te streven naar het creëren van operationele normen.

“De ondersteuning van het kind (slachtoffer van mensenhandel) moet een reeks psychologische, educatieve, gezondheids-, sociale, juridische, economische en taalkundige elementen omvatten die ‘het kind veiligstellen’ en hem helpen bij zijn herintegratie”.¹

Ongeacht de regelingen voor de behandeling van minderjarige slachtoffers van mensenhandel, moeten zij voorzien in multidisciplinaire teams die zijn opgeleid in TEH-kwesties, alsook in overeenkomsten met opgeleide externe dienstverleners (tolken, artsen, etc.). Als er geen vaardigheden beschikbaar zijn en niet op de juiste manier worden toegepast om minderjarige slachtoffers van mensenhandel te ontvangen en te begeleiden, zal niet aan alle behoeften van de kinderen worden voldaan (veiligheid, geestelijke gezondheid, etc.) met het risico dat ze in risicovol of destructief gedrag ontwikkelen. Voor de betrokken professionals zijn ook de gevolgen van het niet zorgen belangrijk: gevoel van mislukking, burn-out. Het management zal dan een hoge turnover moeten draaien. De kwaliteit van de zorg voor minderjarige slachtoffers van mensenhandel vraagt om een specifieke en continue opleiding van de betrokken professionals (kennis van netwerken, veiligheidsprotocol, trauma-gevoelige aanpak, etc.) Het belang van de training werd systematisch besproken over alle kwesties die tijdens de workshop aan bod kwamen.

1. Beginsel 8 van best practices voor de opvang van minderjarige slachtoffers van mensenhandel (zie bijlage 1)

THEMA 1: DE AANKOMST VAN EEN NIEUW KIND

De aankomst in een opvangstructuur is een bron van stress voor het kind, vooral als het om een centrum gaat. Kinderen hebben vaak negatieve stereotypen over instellingen, omdat hun uitbuiters hen hebben aangeleerd om op hun hoede te zijn en hen uit de buurt te houden, omdat ze hen in verband brengen met gevangenissen en/of omdat in hun land (voor kinderen van buitenlandse afkomst) "kindercentra" een slechte reputatie hebben. Het onthaalmoment is daarom een belangrijk werkmoment, wat de structuur ook is. Het is raadzaam om het te bekijken als een moment voor het kind om zich te settelen - of "lost time" - en niet als een moment van actieve "over-efficiëntie" van de zorg.

Merk op dat de verdwijning van kinderen uit zorginstellingen in de meeste gevallen binnen de eerste 24 uur plaatsvindt.

VERWELKOMING

Het kind moet zich welkom voelen waar hij aankomt (pleeggezin of centrum) - en moet zien en voelen dat zijn aankomst is voorbereid. Voordat hij aankomt, is het raadzaam dat het hele team/gezin weet wie het kind is, dat zijn kamer/bed klaar is en dat er voor kleding wordt gezorgd. De trajecten van de kinderen zijn vaak gekenmerkt door een gebrek aan intimiteit en individualiteit: de toegang tot een kast/gereserveerde locker, waar ze bij aankomst de sleutel van krijgen draagt een belangrijk symbool van verwelkoming, net zoals een verwelkoming in hun eigen taal, een verwijzing naar hun land, een eerste aangepaste maaltijd, etc.

Het is aan te raden om een rondleiding in het centrum/huis te plannen en om eten, drinken en een douche aan te bieden. Als hij dat wenst, zal hij iets aangeboden krijgen om te bidden/toegang hebben tot zijn aanbidding. De eerste stap is om aan de primaire behoeften van het kind te voldoen en het kind de tijd te geven om de plaats te ontdekken waar hij woont en zich veilig te laten voelen. Een verwelkomingsbrochure in de eigen taal is een aanrader. Ook de ontvangst door andere kinderen is een belangrijke sleutel om het kind gerust te stellen.

"We gedragen ons vanaf het moment dat het kind aankomt op vertrouwelijke wijze - met het kind, met elkaar en met de andere kinderen, zodat het kind zich thuis voelt" - een deelnemer.

Bij aankomst in het opvanghuis is het daarom raadzaam om het kind de tijd te geven om zich te settelen en zijn "emotionele bagage" te van zich te ontdoen, wat niet onmiddellijk zal gebeuren. Het is een tijd om te luisteren naar de behoeften en vragen van het kind. We laten het aan hem over om de deur naar de relatie te openen.

De eerste dagen zijn dan ook de dagen waarop het risico op verdwijning van het kind het grootst is.

"Er moeten veiligheidsmaatregelen worden genomen om het risico op verdwijning van een kind te beperken, met name binnen 24 tot 72 uur na de eerste opvang van het kind".²

2. Beginsel 4 van best practices voor de opvang van minderjarige slachtoffers van mensenhandel (zie bijlage 1)

Het is raadzaam om op de eerste dagen overdag mini-plannen met "gebeurtenissen" in te plannen, die het kind interesseren (medische zorg, etc.). Het kind kan bijvoorbeeld blij zijn dat zijn kleding gewassen wordt en zijn wens om weg te lopen even uitstellen totdat zijn kleding droog is.

AANBEVELINGEN:

- ▶ "Tijd om te acclimatiseren" voorzien in de opvangmethoden – de "lost time".
- ▶ Een "welkomstceremonie"/ritueel met "symbolische welkomstboodschappen en -gebaren" voorzien.
- ▶ Beschikken over specifieke en regelmatig herziene procedures, om de veiligheid van het kind te waarborgen tijdens de eerste 24-48 uur van de opvang.

DE ONTMOETING

Er moet speciale aandacht worden besteed aan de presentaties van het team (van het centrum of de inrichting), met het gebruik van een face-to-face-tolk (telefoon moet worden vermeden) voor anderstalige kinderen. Het is belangrijk dat iedereen uitlegt wie hij is en wat zijn rol is in het team.

Er moet worden gezorgd voor een deconstructie van de stereotypen achter bepaalde beroepen, zoals psychologen of de advocatuur.

Het is absoluut noodzakelijk om een houding van zorgzaamheid en acceptatie te stellen. We accepteren de waarheid van het moment van het kind, in een niet-oordelende houding. In de eerste opvangsfase moeten volwassenen de bijeenkomst laten plaatsvinden door zich "voor te stellen" als persoon en als acteur onder hun eigen hoede. Het is essentieel om transparant en betrouwbaar te zijn: zeg wat je doet en doe wat je zegt.

Teamwork is essentieel: een disfunctioneel team bouwt geen vertrouwen op. Er moeten dus voldoende procedures en bijeenkomsten zijn om de samenhang in de praktijk en de redevoering te waarborgen.

De ervaring met kinderen maakt het mogelijk om een goed begrip van de toezegingen en de cursussen op te bouwen. De organisatie moet daarom waarde hechten aan ervaring en een strategie voor de basis- en voortgezette opleiding van haar teams bevatten. Ervaren professionals moeten zich echter bewust zijn van de "spoken" die zij noodzakelijkerwijs hebben en die hun oordeel kunnen beïnvloeden. Het is noodzakelijk om toezicht in te stellen.

"Iedereen die met verhandelde kinderen werkt, moet worden opgeleid om hun behoeften te herkennen en er adequaat op in te spelen".³

AANBEVOLEN:

- ▶ Beschikken over een ontvangstprocedure, die de ontmoeting tussen het kind en de teamleden organiseert en mogelijk maakt.
- ▶ Voorzien in de basisopleiding en bijscholing van beroepskrachten die betrokken zijn bij de opvang van en de zorg voor minderjarige slachtoffers van mensenhandel.

THEMA 2: REGELS EN ANTWOORDEN OP “OVERTREDINGEN”

Minderjarige slachtoffers van mensenhandel zijn in de eerste plaats kinderen: ze verzetten zich tegen het gezag of breken regels. Dit zijn normale ontwikkelingsfasen tijdens de kindertijd en de adolescentie. Toch hebben sommige kinderen codes geleerd die haaks staan op 'standaard' sociale codes, om te kunnen overleven en gewaardeerd te worden in de omgevingen waar ze voor hun zorg terecht zijn gekomen. Zo kan een deel van het ongepaste gedrag worden verklaard door de ervaring van het uitbuiten in het verleden. Ze zijn er een symptoom van. Daarom zal worden getracht een onderscheid te maken tussen overtredingen die specifiek zijn voor alle kinderen en overtredingen die verband houden met de ervaring met kinderhandel. Er kan geen straf worden opgelegd als het gedrag verband houdt met de kwetsbaarheid van het kind, als gevolg van zijn uitbuiting. Toch moet elke overtreding een dialoog openen en zo een hefboom zijn om de standaardcodes van de structuur en de maatschappij te begrijpen. Kinderen kunnen ook zijn opgegroeid in een ander land met andere sociale codes. Hier is de interculturele dimensie belangrijk in de evaluatie van een situatie van transgressie.

Het is daarom belangrijk om eerst te begrijpen van “wat er speelt” en om samen met het kind te werken aan alternatieve gedragsstrategieën. Het begrijpen en naleven van nieuwe codes kan tijd kosten.

“Onderdak moet worden opgevat als een multifactorieel concept, bestaande uit fysieke en psychologische elementen, met bijzondere erkenning van de impact van een trauma op de perceptie en het gedrag van een kind”.⁴

Slechte disciplinaire strategieën kunnen aanzienlijke negatieve gevolgen hebben voor het kind. Kinderen die zijn uitgebuit kunnen conditionering hebben ondergaan door middel van “ongehoorzaamheid / falen ➡ straf”-commando's. Heel vaak was de straf “ontbering”: verwijdering van de telefoon, isolatie, bijvoorbeeld. Het herhalen van dergelijke strategieën van de uitbuiters moet worden vermeden. De gevolgen voor het kind zullen een verlies van eigenwaarde en vertrouwen in zijn vermogen om te handelen zijn. Zo wordt ontbering voorkomen, ten gunste van positieve sancties.

Het respecteren van de regels van het “samenwonen” is een leertijd voor het kind/de adolescent. Het is een te ontwikkelen levenskunst die hem in zijn toekomstige leven (op school, op het werk...) van waarde zal zijn. De regels moeten vooraf duidelijk worden uitgelegd. Het is belangrijk om uit te

leggen waarom er regels zijn in een groep, een structuur, een bedrijf. We kunnen de kwestie van het herstel bespreken, uitzoeken hoe we de schade aan de groep of aan een ander kind kunnen herstellen. We moeten een schaalverdeling in de reacties geven, om het aanleren te begeleiden: de herinnering aan de regels, de waarschuwing, etc. Het kind/de adolescent kan deelnemen aan de identificatie van zijn herstel.

Als het kind zich niet aan het veiligheidsplan heeft gehouden en zijn veiligheid (en/of de veiligheid van andere kinderen of de voorziening) in gevaar is gebracht, moeten de risicoanalyse en de getroffen maatregelen met het kind en het betrokken team worden geëvalueerd.

Reacties op overtredingen moeten daarom worden afgestemd op de capaciteiten en de voorgeschiedenis van het kind (met inbegrip van zijn ervaring met uitbuiting). Ze moeten worden besproken als een team, om de vaardigheden van de adolescent te controleren. Elk antwoord moet beperkt zijn in de tijd.

AANBEVELINGEN:

- ▶ Een positieve benadering van het opbouwen van levensvaardigheden en inclusieve capaciteit – in plaats van een strafbenadering.
- ▶ Zorg voor trauma-geïnformeerde reacties, die passen bij de geschiedenis en het vermogen van het kind.
- ▶ Het bespreken van incidenten en reacties als een team (kruiselingse controle van meningen en kennis van de capaciteiten en voorgeschiedenis van het kind en consistentie).

THEMA 3: VEILIGHEID VERSUS VRIJHEID

Het veilig houden van het kind is een belangrijk punt in de opvang van minderjarige slachtoffers van mensenhandel, omdat hij mogelijk gezocht wordt door zijn uitbuiters of om hem tegen zichzelf te beschermen (geen bescherming, bijvoorbeeld). Jongeren mogen zichzelf niet als uitgebuit of in gevaar beschouwen en kunnen het gebruik van veiligheidsmaatregelen als straf interpreteren. Voor elk kind is het een kwestie om het evenwicht tussen autonomie/vrijheid en veiligheid te vinden.

“Kinderen moeten zich niet gestraft of zich onnodig gedwongen voelen door de maatregelen die genomen zijn om hen te helpen zich veilig te voelen”.⁵

De vraag naar meer vrijheid van het kind moet ook worden gezien als een onderdeel van de zelfredzaamheid van het kind.

RISICOANALYSE EN VEILIGHEIDSPLAN

Er moet een analyse van de kwetsbaarheden van het kind worden uitgevoerd om de risico's te beoordelen en de opvang en begeleiding van het kind op te bouwen. Deze analyse leidt tot acties, waaronder de herziening van het kinderveiligheidsplan. Bij de ontwikkeling van het persoonlijke veiligheidsplan wordt rekening gehouden met de mening van het kind.

“Men moet aan de kinderen vragen wat hen een veilig gevoel geeft”.⁶

“De opvang- en veiligheidsbehoeften van een kind zullen in de loop van de tijd veranderen en moeten regelmatig worden geëvalueerd”.⁷

Kwetsbaarheids- en risicoanalyse is noodzakelijkerwijs een periodieke oefening. Bijlage 2 geeft een voorbeeld van een periodieke kwetsbaarheids- en risicoanalyse van een geval, uitgevoerd door de vereniging Love 146. De analyse kan ook de geschiktheid van de plaatsing ten opzichte van de behoeften van het kind in twijfel trekken. Het is belangrijk dat een veiligheidsplan als beperkt in de tijd wordt beschouwd (bijvoorbeeld 1 maand), met een duidelijke beoordelingsprocedure voor het kind.

Het persoonlijke veiligheidsplan voorziet in maatregelen om de ingeschatte risico's te beperken en er op in te spelen. Het plan kan bestaan uit exit-regelingen, gebruik van de telefoon en sociale netwerken, regelingen voor uitwisselingen met vrienden/familie, mobilisatie van 'vertrouwde derden', etc. Bijlage 3 toont een nuttige gids voor het uitwerken van een door Love 146 ontwikkeld veiligheidsplan. Het kind moet de redenen voor de beperkingen van zijn vrijheid begrijpen en betrokken zijn bij het beheer van zijn veiligheidsplan.

“De kinderbescherming moet de bredere gemeenschap erbij betrekken, om zo een omgeving te creëren die de acties van de uitbuiters zoveel mogelijk voorkomt”.⁸

5. Beginsel 7 van best practices voor de opvang van minderjarige slachtoffers van mensenhandel (zie bijlage 1)

6. Beginsel 2 van best practices voor de opvang van minderjarige slachtoffers van mensenhandel (zie bijlage 1)

7. Beginsel 6 van best practices voor de opvang van minderjarige slachtoffers van mensenhandel (zie bijlage 1)

8. Beginsel 10 van best practices voor de opvang van minderjarige slachtoffers van mensenhandel (zie bijlage 1)

ANONIMITEIT, VERVREEMDING, SCHEIDING, BEWAKING

Speciaal opgerichte "anonieme centra", die speciaal zijn opgezet voor minderjarige slachtoffers van mensenhandel, nemen de veiligheid van kinderen op in hun ontwerp. Hun locatie wordt in aanmerking genomen; hun adres en telefoonnummer worden niet meegedeeld; ze verschijnen niet op de plaatsingsbeslissingen. De in- en uitgangen worden gecontroleerd.

De geografische afstand is een alternatief, vooral in landen met een grote oppervlakte. De slachtoffers zijn geografisch ver verwijderd van de plaats waar ze worden uitgebuit. De vervreemding maakt het vervolgens voor hun uitbuiters moeilijk om het kind te traceren en vermindert de kans op toevallige ontmoetingen. In dezelfde geest moeten kinderen die met hetzelfde netwerk zijn verbonden niet worden samengevoegd, tenzij ze verwant zijn (broers en zussen). In een situatie waarin meerdere adolescenten samen worden doorverwezen, vooral wanneer één ervan ouder lijkt (zelfs als het om een minderjarige gaat), kan de oudere aan de handelaars worden gekoppeld en als chaperonne voor de jongere fungeren.

De mensen die betrokken zijn bij de zorg voor het kind moeten bewust gemaakt en getraind worden om de risico's in de omgeving te monitoren: onbekende auto's die op een ongewone manier rijden, mensen die het kind benaderen, etc.

ALARMTELEFOONS

Er bestaan ook technologische hulpmiddelen, zoals "alarmtelefoons" of "panic buttons", waarmee kinderen snel kunnen signaleren dat ze in gevaar zijn. Love 146 maakt gebruik van 3-knops telefoons om de maatschappelijk helper of de politie te bereiken. Ook kunnen ze een dringende noodoproep doen en de geo-locatie van het apparaat activeren.

TELEFONISCHE TOEGANG, SOCIALE NETWERKEN, UITJES

Telefonische toegang is een delicate kwestie. De telefoon is het instrument dat de netwerken gebruiken om grip te houden op de slachtoffers. Het is daarom aan te raden om het kind (of de politie) te verzoeken om zijn sim-kaart niet te bewaren. De telefoon is ook de enige manier waarop een kind kan communiceren met familie en vrienden. Oproepen "onder begeleiding", kunnen een tijdelijke oplossing zijn.

Dezelfde vraag rijst met betrekking tot uitstapjes, of er een risico op ontvoering of weglopen is geanalyseerd. "Begeleide" uitstapjes kunnen een oplossing zijn, zij het alweer op tijdelijke basis.

AANBEVELINGEN:

- ▶ Beschikken over specifieke en regelmatig herziene procedures, om de veiligheid van het kind te waarborgen tijdens de eerste 24-48 uur van de opvang (verwijderen van sim-kaart uit de telefoons, uitstapjes onder begeleiding, etc.).
- ▶ Elk kind moet een persoonlijk veiligheidsplan hebben dat regelmatig wordt herzien, rekening houdend met wat het kind een veilig gevoel geeft.
- ▶ Het kind moet worden betrokken bij de ontwikkeling en het beheer van zijn veiligheidsplan.
- ▶ Technologieën (3-toetsen telefoon; panic button) maken het mogelijk om veiligheid en vrijheid/autonomie te combineren.

CONCLUSIES

De uitwisselingen tussen professionals toonden tijdens deze workshop aan dat, ongeacht de wijze van zorg, de inzet op het gebied van opvang en zorg vergelijkbaar is en dat de verschillen in aanpak rijk zijn aan onderwijs; ze maken het mogelijk om de eigen praktijken in vraag te stellen. In de gids [On the Safe Side: Principles for the safe accommodation of child victims of trafficking](#) (bijlage 1) worden de tien beginselen voorgesteld, die men in de praktijk moet omzetten.

Tot slot moet eraan worden herinnerd dat beslissingen met betrekking tot het kind moeten worden geleid door het belang van het kind en dat bij alternatieve zorg de beslissingen in onderling overleg moeten worden genomen, door naar het kind te luisteren en rekening te houden met zijn opvattingen.

“Het belang van het kind moet centraal staan bij alle beslissingen wat betreft de opvang en verzorging van het kind”.⁹

Hoewel het niet in het themarapport voorkomt, bleek het begrip “vertrouwensband” (het hebben van vertrouwen) centraal te staan in het dagelijkse werk van professionals en in het herstel- en herintegratieproces van het kind. Daarnaast stond ook de aanwezigheid van minderjarigen van verschillende nationaliteiten in opvangcentra of opvangstructuren centraal, evenals de sterke invloed van de interpretatie van kinderen in een bepaalde situatie, volgens hun sociaal-culturele afkomst. De interculturele dimensie moet ook een integraal onderdeel uitmaken van het opvangproject en de opleiding van de teams.

9. <https://www.ecpat.org.uk/one-the-safe-side-principles-for-the-safe-accommodation-of-child-victims-of-trafficking>

BEGINSELEN VAN BEST PRACTICES VOOR DE OPVANG VAN MINDERJARIGE SLACHTOFFERS VAN MENSENHANDEL

Beginsel 1. Het belang van het kind moet centraal staan bij alle beslissingen over de opvang en verzorging van het kind.

Beginsel 2. Kinderen moeten worden gevraagd wat hen veilig en geborgen laat voelen.

Beginsel 3. Kinderen moeten voldoende informatie krijgen om met kennis van zaken te kunnen beslissen over hun huisvesting en verzorging.

Beginsel 4. Er worden veiligheidsmaatregelen genomen om het risico op verdwijning van een kind te beperken, met name binnen 24 tot 72 uur na de eerste opvang van het kind.

Beginsel 5. Onderdak moet worden opgevat als een multifactorieel concept, bestaande uit fysieke en psychologische elementen, met bijzondere erkenning van de impact van een trauma op de perceptie en het gedrag van een kind.

Beginsel 6. De opvang- en veiligheidsbehoeften van een kind zullen in de loop van de tijd veranderen en moeten regelmatig worden geëvalueerd.

Beginsel 7. Kinderen mogen zich niet gestraft worden of mogen zich niet onnodig beperkt voelen door maatregelen die zijn genomen om hen te helpen zich veilig en geborgen te voelen.

Beginsel 8. De steun aan het kind moet een reeks psychologische, educatieve, gezondheids-, sociale, juridische, economische en taalkundige elementen omvatten die "het kind veiligstellen" en hem of haar helpen bij zijn herintegratie.

Beginsel 9. Alle personen die met minderjarige slachtoffers van mensenhandel werken, moeten worden opgeleid om hun behoeften te herkennen en er adequaat op in te spelen.

Beginsel 10. De bescherming van het kind moet de hele gemeenschap erbij betrekken, om een omgeving te creëren die de acties van de handelaars zoveel mogelijk voorkomt.

KINDERHANDEL - RISICOBEOORDELINGSMATRIX, GERICHT OP DE VOLGENDE RISICO'S:

Wetenschappelijke risico's

Vermoedelijke risico's

Huidige risico's

Huidige Vermoedelijke risico's

Voorgeschiedenis

NAAM: *****

GEBOORTEDATUM: **.*.****

A) ONTWIKKELING VAN HET KIND

Bekende	Indicator	Huidig	Vermoeden	Huidig vermoeden	Voorgeschiedenis
Uitbuiting					
Kind/adolescent - slachtoffer van de volgende vormen van uitbuiting:					
▶ Seksuele uitbuiting	☒	☐	☐	☐	☐
▶ Delinquentie/criminaliteit	☐	☐	☐	☐	☐
▶ Uitbuiting door kinderarbeid	☐	☐	☐	☐	☐
▶ Huishoudelijke diensten	☒	☐	☐	☐	☐
▶ Gedwongen huwelijk	☐	☐	☐	☐	☐
▶ Illegale adoptie	☐	☐	☐	☐	☐
▶ Drugs verkopen voor een ander persoon	☐	☐	☐	☐	☐
Fysieke symptomen van misbruik (fysiek, seksueel) / uitbuiting door kinderarbeid (bv. abnormale vermoeidheid, tekenen van handenarbeid)	☒	☐	☐	☒	☐
Huwelijk van minderjarigen	☐	☐	☐	☐	☐
Seksueel overdraagbare aandoening	☒	☒	☐	☐	☐
Ongewenste zwangerschap	☒	☐	☐	☒	☐
Verhaal zeer vergelijkbaar met dat van anderen, wat suggereert dat de elementen van het antwoord haar zijn geïnstrueerd	☒	☐	☒	☐	☐
Veel oudere vriend	☐	☒	☐	☐	☒
Reizen naar, binnen of buiten het Verenigd Koninkrijk					
Terugkomst na de verdwijning, lijkt goed behandeld te zijn, zonder bekende reden	☐	☐	☐	☐	☐
Beweert al jaren in het Verenigd Koninkrijk te zijn, maar heeft de lokale taal of cultuur nog niet aangeleerd	☐	☒	☐	☐	☐
Andere risicofactoren					
Kind is teruggetrokken en weigert te praten/likt bang om te praten met een gezaghebbende persoon	☒	☒	☐	☐	☐

Uit overmatige angst/ongerustheid (bv. over een persoon, angst voor deportatie, angst voor het geven van informatie, etc.)	☐	☒	☐	☒	☐
Toont tekenen van lichamelijke verwaarlozing - basiszorg, ondervoeding, gebrek aan aandacht voor gezondheidsbehoeften	☐	☐	☐	☐	☐
Toont tekenen van emotionele verwaarlozing	☒	☒	☐	☒	☐
Sociaal geïsoleerd - gebrek aan positieve en constructieve relaties in het leven van een kind	☒	☒	☐	☐	☐
Gedrag - slechte concentratie of geheugen, prikkelbaar/sociaal/agressief gedrag op school of in zorginstellingen	☐	☐	☐	☐	☐
Psychologisch - aanwijzingen voor trauma's of blokkades	☒	☒	☐	☒	☐
Uit een niveau van zelfvertrouwen, volwassenheid en zelfvertrouwen, dat abnormaal is voor een kind van zijn leeftijd	☐	☐	☐	☐	☐
Bewijs van drugs-, alcohol- of substantiemisbruik	☐	☐	☐	☐	☐
▶ Slecht zelfbeeld ▶ Laag zelfrespect ▶ Automutilatie ▶ Overdosis ▶ Eetstoornissen ▶ Promiscuïteit	☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	☒ ☒ ☒ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐	☒ ☒ ☐ ☐ ☐ ☐	☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐
Seksuele activiteit	☒	☒	☐	☐	☐
Niet geregistreerd bij een arts, noch opgevolgd door een arts	☒	☐	☐	☐	☐
Niet ingeschreven op school	☒	☐	☐	☐	☐
Bezit geld, dure kleren, een mobiele telefoon of andere bezittingen, zonder een aannemelijke verklaring	☐	☐	☐	☐	☐

B) OUDERLIJKE CAPACITEITEN

Bekende	Indicator	Huidig	Vermoeden	Huidig vermoeden	Voorgeschiedenis
Uitbuiting					
Is verplicht elke dag een minimumbedrag te verdienen	☒	☐	☐	☐	☐
Betrokken bij delicten, die de betrokkenheid van volwassenen aantonen (bv. kind dat werd uitgebuit op een cannabisboerderij/plantage, voor stadsriminaliteit, kruimeldiefstal, zakkenrollerij, bedelarij, etc.)	☐	☐	☐	☐	☐
Voert overmatig huishoudelijke taken uit en verlaat zelden het huis	☐	☒	☐	☐	☐
Betrouwbare getuigenissen suggereren een waarschijnlijke seksuele uitbuiting, deze bestaan uit het feit dat het kind onder andere is gezien op plaatsen waarvan bekend is dat ze voor seksuele uitbuiting worden gebruikt	☒	☐	☐	☐	☐
Ongebruikelijke uren/regelmatige routines voor het vertrek en de terugkeer naar het gastverblijf, wat waarschijnlijk suggereert dat het kind werkt	☐	☐	☐	☐	☐
Begeleid door een volwassene die niet de wettelijke voogd kan zijn en die erop staat om te allen tijde bij het kind te blijven	☐	☐	☐	☐	☐
Beperkte bewegingsvrijheid	☒	☐	☐	☐	☐
Reizen naar, binnen of buiten het Verenigd Koninkrijk					
Ontsnapt aan het toezicht van de lokale overheid	☒	☐	☐	☐	☐
Niet in staat om de naam of het adres te bevestigen van de persoon die hem bij aankomst heeft verwelkomt	☒	☐	☐	☐	☐

Begeleidende volwassene/agent heeft eerder meerdere visumaanvragen voor andere kinderen/staat garant voor visumaanvragen van andere kinderen	☒	☐	☐	☐	☐
Het is bekend dat de begeleidende volwassene/agent zich garant heeft gesteld voor de visumaanvragen van andere personen, die na de vervaldatum van het visum niet naar hun land van herkomst zijn teruggekeerd	☒	☐	☐	☐	☐
Verhaal met onverklaarbare hiaten of verschuivingen	☐	☒	☐	☐	☐
Tekenen van dakloosheid	☒	☐	☐	☐	☐
Andere risicofactoren					
Niet-aangegeven accommodaties voor gastgezinnen	☐	☐	☐	☐	☐
Kind waar door een of meerdere volwassenen voor wordt gezorgd, die geen ouders zijn van het kind en een relatie van slechte kwaliteit met het kind hebben	☐	☒	☐	☐	☐
Mislukking van de plaatsing	☐	☐	☐	☐	☐
Verdwijnt vaak, brengt 's nachts veel tijd buiten of komt laat thuis zonder een aannemelijke verklaring	☐	☐	☐	☐	☐
Spijbelen/vroegtijdig schoolverlaten	☐	☐	☐	☐	☐
De verantwoordelijke volwassene is geen naast familielid (ouder/zus)	☐	☐	☐	☐	☐

C) GEZIN/OMGEVING

Bekende	Indicator	Huidig	Vermoeden	Huidig vermoeden	Voorgeschiedenis
Uitbuiting					
Gelokaliseerd in/gered van een plaats van uitbuiting (bordeel, cannabisboerderij, betrokken bij overtredingen, etc.)	☒	☐	☐	☐	☐
Beroofd van inkomen door een ander persoon	☒	☐	☐	☐	☐
Doet alsof hij schulden heeft of geld verschuldigd is aan andere mensen (bv. voor reiskosten, voordat hij controle heeft over zijn eigen verdiensten)	☒	☒	☒	☐	☐
Ontvangt onverklaarbare/niet-geïdentificeerde oproepen terwijl hij zich in het opvanghuis/het tijdelijke verblijf bevindt	☐	☐	☐	☐	☐
Geen paspoort of ander identiteitsbewijs	☒	☐	☐	☐	☐
Niet in staat of niet bereid om informatie over zijn accommodatie of andere persoonlijke gegevens bekend te maken	☐	☒	☐	☒	☐
Bezit valse documenten, echte documenten die zijn gewijzigd of op frauduleuze wijze zijn verkregen, of het kind beweert dat zijn gegevens (naam, geboortedatum) op de documenten onjuist zijn	☐	☐	☐	☐	☐
Illegale binnenkomst in het land	☒	☐	☐	☐	☐
Georganiseerde reis of visum verkregen door een andere persoon dan het kind of zijn familie	☒	☐	☐	☐	☐
Geregistreerd op meerdere adressen	☐	☐	☐	☐	☐
Andere risicofactoren					
Mogelijk misbruik van het internet en het aangaan van online relaties, vooral met volwassenen	☒	☐	☐	☐	☐
Rapporteert sociale activiteiten, zonder een plausibele uitleg over de bron van de benodigde middelen	☐	☒	☐	☐	☐

In- of uitstappen van voertuigen, die door onbekende volwassenen worden bestuurd	☐	☐	☐	☐	☐
Volwassenen die wegllopen van de gebruikelijke verblijfplaats van het kind	☐	☐	☐	☐	☐
Verlaat de accommodatie/het opvanghuis met kleding die ongebruikelijk is voor het kind (ongeschikt voor zijn leeftijd, leent kleding van ouders, etc.)	☐	☐	☐	☐	☐
Werkt op verschillende locaties	☐	☐	☐	☐	☐
Onderdeel van een groep niet-verwante kinderen, die op hetzelfde adres wonen	☐	☐	☐	☐	☐
Bezit sleutels van andere dan de bekende gebouwen	☐	☐	☐	☐	☐
Verdwenen en gevonden op plaatsen waar geen bekend verband is	☐	☐	☐	☐	☐

D) VRAGENLIJST OM TE BEOORDELEN OF HET KIND SLACHTOFFER IS VAN MENSENHANDEL

**** verklaart dat ze twee oudere broers heeft en dat de hele familie in ***** woont. Ze verklaart dat ze bij haar ouders, haar oudere broer en zijn vrouw woont.

**** verklaart dat ze, op 16-jarige leeftijd een man heeft ontmoet die H***** T**** heet en 23 jaar oud is. Ze zegt dat ze elkaar online hebben ontmoet en dat ze snel zijn vriendin is geworden. Ze zegt dat hij van ***** kwam en dat hij op weg was naar ***** om haar te zien. **** verklaart dat hij haar al snel begon te misbruiken. Ze zegt dat ze veel ruzie hadden en dat hij haar ook fysiek heeft misbruikt. **** verklaart dat toen ze het haar ouders over de relatie vertelde, deze niet blij waren.

**** verklaart dat ze H***** heeft verteld dat ze niet meer met hem samen wilde zijn. Ze zegt dat hij haar begon te bedreigen. Ze verklaart dat hij zei dat hij haar zou vermoorden en dat hij ook wist waar haar familie woonde. **** zegt dat ze vreesde voor haar familie.

**** verklaart dat ze haar ouders niet heeft verteld over de bedreigingen, omdat ze naar de politie zouden zijn gegaan en ze verklaart dat dat hen nog meer in gevaar zou hebben gebracht.

**** verklaart dat ze haar problemen aan haar klasgenoten heeft verteld. Ze zegt dat toen ze dit aan het vertellen was, een persoon genaamd T*** D*** (25 jaar oud), die altijd rondhing met jongere studenten, het gesprek afluisterde. Ze zegt dat T*** haar vroeg waarom ze niet wegliep. Ze geeft aan dat hij haar vertelde dat ze veilig zou zijn in een ander land. **** zegt dat ze zich verdrietig voelde, maar ze dacht dat dit de beste oplossing zou zijn.

**** verklaart dat T*** haar vertelde dat hij haar in een truck kon krijgen en dat de chauffeur niet zou weten dat ze in de truck zat. Ze verklaart dat ze hem vertelde dat ze geen geld had. **** verklaart dat hij haar zei dat het geen probleem was en dat ze zich er geen zorgen over hoefde te maken. Ze zegt dat hij heeft geregeld dat ze op een vrachtwagen naar Engeland kon stappen. **** verklaart dat T*** haar heeft opgedragen haar familie niet te vertellen dat ze wegging. **** zegt dat ze al besloten had het ze niet te vertellen.

Ze zegt dat er een man en een vrouw bij haar in de truck zaten. **** verklaart dat ze allemaal eten en drinken hadden. Ze zegt dat ze 's nachts zijn vertrokken en de hele nacht en dag hebben gereisd. **** zegt dat de truck op een boot is gereden. **** verklaart dat ze in juni 2016 in het Verenigd Koninkrijk is aangekomen. Ze zegt dat ze dacht dat ze misschien een baan zou kunnen vinden in het Verenigd Koninkrijk. **** verklaart dat T*** haar vertelde dat ze heel gemakkelijk een plek zou kunnen vinden om te wonen en te werken. Ze zegt dat ze hem geloofde en dat ze er daarom mee instemde naar het Verenigd Koninkrijk te gaan. Ze zegt dat ze geloofde dat ze veilig zou zijn in het Verenigd Koninkrijk.

**** verklaart dat ze niet wist wanneer ze uit de truck zou komen. Ze zegt dat ze simpelweg is begonnen met lopen. Ze verklaart dat ze een week op straat heeft geslapen. Ze zegt dat ze nog wat eten over had van de truck. **** zegt dat ze toen in het trappenhuis van een gebouw kon slapen en zich veiliger voelde toen ze binnen was.

Ze zegt dat ze werd benaderd door een groep jonge mensen die maskers droegen, er waren vijf jongens en een meisje. Ze zegt dat ze haar in het Engels hebben aangesproken en dat ze het niet verstond. Ze zegt dat ze hun telefoon heeft gebruikt, om erachter te komen wat ze zeiden. Ze verklaart dat ze haar vertelden dat ze haar een baan en een plek om te wonen zouden vinden en dat ze met hen mee moest gaan. **** verklaart dat ze erg bang was. Ze zegt dat haar eten opraakte en vond dat ze geen andere keuze had dan met hen mee te gaan. Ze zegt dat ze in een auto is gestapt en dat ze twee uur hebben gereden. Ze verklaart dat ze zich doodsbang voelde. Ze zegt dat ze bij een huis zijn aangekomen en dat toen ze naar binnen gingen, het meisje van de groep haar vertelde dat ze als prostituee zou moeten werken. Ze verklaart dat ze haar vertelden dat ze voor de kost zou werken. **** verklaart dat ze zich de straten of de buitenkant van het huis niet kan herinneren, noch deze kan beschrijven.

**** verklaart dat de groep die haar vond ook in het huis woonde. Ze denkt dat er ongeveer zeven andere kamers waren. Ze zegt dat er andere mensen in het huis waren en ook andere meisjes. Ze denkt dat ze ook

gedwongen werden om als prostituee te werken. **** verklaart dat ze haar kamer niet mocht verlaten. Ze verklaart dat er een badkamer in de kamer was en dat ze daar ook haar maaltijden heeft gegeten. **** verklaart dat de groep haar sloeg, toen ze zei dat ze niet als prostituee wilde werken. Ze verklaart dat ze nooit geld heeft gekregen en dat ze niet wist wie het had. **** verklaart dat de mannen met wie ze gedwongen seksuele betrekkingen moest hebben, verschillende talen spraken. Ze zei dat ze onbeschermde seksuele betrekkingen moest hebben. **** verklaart dat ze zich na ongeveer tien maanden beroerd begon te voelen. Ze verklaart dat ze wist dat er iets mis was. Ze zegt dat ze een van de mannen in de groep heeft gevraagd haar een zwangerschapstest te geven, die positief bleek. **** verklaart dat de man overstuur was omdat ze niet langer geld meer voor hen kon verdienen. Ze verklaart dat hij haar zei om weg te gaan, weg te lopen. **** verklaart dat het donker was toen ze het huis verliet. Ze zegt dat ze simpelweg is begonnen met lopen. Ze zegt dat ze de hele nacht heeft gelopen, tot de ochtend.

Ze verklaart dat ze een winkel binnenging en mannen hoorde praten. Ze zegt dat ze vroeg of zij haar konden helpen. **** verklaart dat de mannen zeiden dat ze haar konden helpen en haar ook een baan konden bezorgen. **** verklaart dat de mannen hebben haar naar een huis gebracht. Ze zegt dat toen ze het huis binnentraden, de mannen haar vertelden dat ze in het huis zou werken. Ze verklaart dat ze haar gevraagd hebben om alle huishoudelijke taken uit te voeren. **** verklaart dat de familie ***** heet. Ze zegt dat er in het huis een vrouw was, genaamd G**** K**** en dat deze alleen was. Ze verklaart dat de mannen de vrouw niet kenden. **** verklaart dat de vrouw haar vertelde dat haar man was vertrokken naar *****. Ze zegt dat het haar taak was om al het huishoudelijke werk in huis te doen en dat ze hielp met het koken. **** verklaart dat ze de vrouw heeft verteld dat ze zwanger is. Ze zegt dat de vrouw haar vertelde dat ze haar niet meer nodig zou hebben als haar man thuis zou komen en dat deze over twee tot vier weken thuis zou komen. **** verklaart dat ze moest gaan nadenken over het vinden van een andere baan en een andere plek om te wonen. **** zegt dat de politie toen bij het huis aankwam. **** zegt dat ze zich veilig voelde bij de vrouw, maar dat ze bang was dat haar man thuis zou komen en dat ze zou moeten vertrekken. **** zegt dat ze graag terug wil gaan, om de vrouw te zien. Ze verklaart dat ze contact wil opnemen met haar ouders. Ze verklaart dat ze niet weet wat ze zullen denken als ze vertelt dat ze zwanger is en barst in tranen uit.

E) ANDERE ACTIES

	Laag risico	Middelgroot risico	Hoog risico
1) Risico dat **** in contact komt met verdachte mensenhandelaren.	☐	☐	☒
2) Blijft angst/ongerustheid voelen over deportatie en is bang om informatie te delen.	☐	☒	☒
3) Potentieel risico van terugvallen in het uitbuiten, vanwege haar fragiliteit. **** moet worden geïnformeerd over wat mensenhandel is en over de verschillende vormen van uitbuiting, zodat ze weet hoe ze verdere uitbuiting kan voorkomen.	☐	☐	☒
4) Negeert wat mensenhandel is en vertoont geen enkel teken van zelfbescherming. Vertrouwt gemakkelijk vreemden en vertrekt met hen. **** zal moeten leren onderscheid te maken tussen gezonde en ongezonde relaties, zodat ze weet hoe ze verdere uitbuiting kan vermijden.	☐	☐	☒
5) Een psychologische en emotionele follow-up zal nuttig zijn in een tweede fase, om haar trauma te behandelen en haar te begeleiden bij de ontwikkeling van verdedigingsmechanismen.	☐	☒	☐
6) Ongewenste zwangerschap	☐	☐	☒
Uit de evaluatie blijkt dat er onmiddellijk een opstart moet komen van een interinstitutionele samenwerking. De huidige en lopende risico's zullen voortdurend worden beoordeeld.			
De risicobeoordeling moet over 6 maanden of eerder opnieuw worden gedaan, als er nieuwe informatie aan het licht komt.			
Ingevuld door	Lynne Chitty, UK Care Director Love146 UK		
Datum:	06.06.17		

LOVE146 bestrijdt kinderhandel en -uitbuiting door middel van vier programma's:

Continue ondersteuning
voor bevrijde kinderen

Preventiewerk-
zaamheden

Vormingswerk-
zaamheden

Aanmoediging
van de initiatieven

ONDERDUIKADRES / VEILIGHEIDSPAN VOOR MINDERJARIGE SLACHTOFFERS VAN MENSENHANDEL

Lynne Chitty heeft een gids/model voor goede praktijken uitgewerkt. In de gids voor goede praktijken worden de meest effectieve veiligheidsmaatregelen beschreven, die moeten worden genomen wanneer het eerste contact met een minderjarig slachtoffer van mensenhandel, met als onmiddellijk gevolg dat het kind door middel van pleegzorg wordt beschermd. Dit plan wordt regelmatig geëvalueerd en er zal een risicobeperkingsplan worden opgesteld wanneer het door alle instanties die met het kind werken wordt geaccepteerd.

Een interinstitutionele aanpak is essentieel om ervoor te zorgen dat de initiatieven op het gebied van "kinderveiligheid" alomvattend en geïntegreerd zijn. Een kinderveiligheidsplan moet ook de risico's beoordelen van alle diensten die buiten de zorginstelling worden verleend, met inbegrip van alle gevoelige toegangspunten waarlangs een potentiële smokkelaar het kind zou kunnen benaderen.

Fotografie, mobiele telefoon, simkaart, geld en vingerafdrukken

- ▶ Er moet zo snel mogelijk een foto van het kind/de adolescent worden gemaakt. Deze foto kan elektronisch worden bewaard door bureaus die met het kind/de adolescent werken. Er moet een kopie worden overhandigd aan de persoon die verantwoordelijk is voor het kind. De foto wordt doorgestuurd naar de politie in geval van verdwijning van het kind/de adolescent.
- ▶ Er moeten zo snel mogelijk vingerafdrukken van het kind/de adolescent worden genomen.
- ▶ Als het kind/de adolescent een mobiele telefoon heeft, moeten zijn simkaart, nummers of geld worden verwijderd en gebruikt om informatie te verzamelen.

Zorg en toezicht

- ▶ Het kind/de adolescent moet te allen tijde onder toezicht staan.
- ▶ Alle voorzorgsmaatregelen moeten worden genomen om een voortdurend toezicht te garanderen.
- ▶ Zorgverleners moeten zich bewust zijn van de noodzaak van voortdurend toezicht. Zorgverleners moeten zich ervan bewust zijn dat het kind/de adolescent de zorginstelling niet onbegeleid mag verlaten, zelfs niet voor korte periodes. Wanneer het kind/de adolescent zich in de woning bevindt, moet de verantwoordelijke persoon te allen tijde op de hoogte worden gesteld van de bewegingen van het kind/de adolescent binnen de woning.
- ▶ De verantwoordelijke moet de sociaal-culturele context van het slachtoffer en de mensenhandelaar kunnen identificeren.
- ▶ De verantwoordelijke personen moeten zich bewust zijn van de potentiële bedreigingen van georganiseerde mensenhandelaars.
- ▶ De plaatselijke politie moet ervan op de hoogte worden gebracht dat er een minderjarig slachtoffer van mensenhandel in hun bevoegd gebied verblijft.
- ▶ De politie moet een referentienummer aan het adres toekennen.

Geen geld teruggeven

- ▶ Er mag geen geld worden gegeven aan het kind/de adolescent.
- ▶ Het zakgeld van het kind/de adolescent zou door de verantwoordelijke persoon kunnen worden beheerd.
- ▶ De verantwoordelijke moet het kind/de adolescent ondersteunen en de kleren en andere zaken die hij nodig heeft kopen.

Geen toegang tot de telefoon

- ▶ Het kind/de adolescent mag geen mobiele telefoon krijgen.
- ▶ Hij mag geen gebruik maken van de telefoon in het opvanghuis.
- ▶ Alle mobiele telefoons in het opvanghuis moeten worden gecontroleerd en mogen niet onbeheerd worden achtergelaten.
- ▶ Als een vreemde de familie belt, probeer dan het gesprek op te nemen en rapporteer de incidenten aan alle instanties.
- ▶ Als het kind/de adolescent probeert te bellen, moeten de nummers worden geregistreerd en moet de informatie worden gedeeld met alle relevante instanties die met het kind/de adolescent werken.

Geen internettoegang

- ▶ Het kind/de adolescent mag geen toegang hebben tot het internet.
- ▶ Het kind/de adolescent moet, als het muziek uit zijn cultuur wil beluisteren, gecontroleerd worden op het internet.

Adres

- ▶ Alle redelijke voorzorgsmaatregelen moeten worden getroffen om ervoor te zorgen dat het kind/de adolescent zijn of haar adres niet kent.
- ▶ Het adres van de kind/de adolescent mag alleen met andere instanties worden gedeeld als zij dit moeten weten.
- ▶ Het adres moet aan de politie worden meegedeeld, zodat deze onmiddellijk kan ingrijpen als dat nodig is.
- ▶ In het opvanghuis moet de post worden bewaard en het adres mag niet op prikborden staan.
- ▶ Er mogen geen plannen van het Verenigd Koninkrijk worden weergegeven, noch worden getoond aan het kind/de adolescent.

Onderwijs

- ▶ Het kind/de adolescent moet worden voorzien van benodigdheden voordat hij terugkeert naar school of naar de universiteit.
- ▶ Er moet nominatief een personeelslid worden aangewezen in het beveiligingsplan.
- ▶ Scholing is een beschermende factor die een slachtoffer ook kan helpen om opnieuw een kind/adolescent te worden. Het draagt op verschillende manieren bij aan hun herintegratie: het ontwikkelt een gevoel van eigenwaarde, een gevoel van stabiliteit en plichtsgevoel. Ook biedt het een dagelijkse routine, sociale kansen, zorgt het voor de opbouw van relaties met leeftijdsgenoten en gezonde relaties met volwassenen en biedt het mogelijkheden om te spelen.
- ▶ De scholen moeten worden betrokken bij de ontwikkeling van veiligheidsmaatregelen om het risico te verminderen dat mensenhandelaars toegang krijgen tot kinderen binnen de school.
- ▶ Scholen moeten alert zijn op de vroegtijdige waarschuwingssignalen dat een kind kan worden vermist en daarnaar handelen. Scholen moeten zich bewust zijn van de vroegtijdige waarschuwingssignalen. Ook moeten ze er rekening mee houden bij het ontwikkelen van toekomstige veiligheidsplannen en het vaststellen van veiligheidsmaatregelen die moeten worden uitgevoerd in het "cruciale uur" na een verdwijning.

Verdwijning – Het cruciale uur

- ▶ Zodra is vastgesteld dat niemand weet waar het kind/de adolescent zich bevindt, moet de politie telefonisch op de hoogte worden gesteld, moet het referentienummer van het kind worden verstrekt en moet het kind/de adolescent worden aangegeven als "kind met een hoog risico op mensenhandel".
- ▶ De verantwoordelijke maatschappelijk werker of de dienstdoende maatschappelijk werker, of bij gebrek daaraan, de nachtdienst, moet onmiddellijk op de hoogte worden gebracht.
- ▶ Er moet een foto van het kind/de adolescent worden doorgestuurd naar de politie.

Maatregelen om de risico's van het veiligheidsplan te beperken

- ▶ We zullen regelmatig het gebruik van de veiligheidsmaatregelen die het "vangnet" vormen waarin het veiligheidsplan voorziet, evalueren, om de risico's te beperken. Dit besluit moet inter-institutioneel zijn.
- ▶ De risicobeperkende maatregelen in het veiligheidsplan kunnen worden gebruikt als een hulpmiddel voor het kind/de adolescent, om de tijdslijnen te zien en hoe zij zich door het reductieplan heen zullen bewegen.
- ▶ Onder de noemer internetgerelateerde risicobeperking moet worden gedefinieerd welke instantie met het kind/de adolescent bewustmakingsactiviteiten in verband met internet zal ondernemen. De school kan de geschikte plaats zijn om deze sensibiliseringswerkzaamheden te doen.

Lynne Chitty, Zorgbeheerder Love146 UK

*The content of this report represents the views of the author only and is his/her sole responsibility.
The European Commission does not accept any responsibility for use that may be made of the
information it contains.*

Grafische vormgeving

Ophélie Rigault, www.oedition.com

Fotografie

Juraj Varga / Pixabay

14-15 november 2019

Verzameling
opgesteld in het
kader van het
KOUTCHA-project,
medegefinancierd
door de Europese
Commissie

